

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 6. Vtrum valeat Baptismus in nomine Genitoris, Geniti, & procedentis
ab veroque.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Tertio, Insinuat Professionem Trinitatis. Aduerte tamen si diceretur, In nomine Patris, & in nomine Filij, & in nomine Spiritus sancti, nihilominus constare baptismum. Ratio est, Quia hæc repetitio non insinuat distinctionem virtutis; sicut neque cum dicimus Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus sanctus.

DVBIVM V.

Verum præpositio (In) & coniunctio (Et) sint de essentia formæ?

21 **R**espondeo, Non esse: quia illis omisissis sensus constat, iuxta communem intelligentiam. Imò omisissio earum nõ videtur, nisi venialis; censetur enim materia leuis. vt rectè Sotus d. 3. a. 5.

Sabelliani.

Si tamen præmitteretur coniunctio, ad insinuandum illa tria esse vnã personam tribus facultatibus instructam, vt volebant Sabelliani: vel si omitteretur coniunctio inter Filium & Spiritum sanctum, vt significetur Filium, & Spiritum sanctum esse vnã personam (sicut quidam hæretici faciebant in illo versiculo, Gloria Patri &c. dicentes; Gloria Patri, & Filio Spiritui sancto; cõtra quos agit Vigilius Papa circa annum 525. epistola ad Eutherum c. 2.) nihil efficeretur; quia corrumpere formæ veritas: significaret enim Filium esse Spiritum sanctum.

DVBIVM VI.

Verum valeat Baptismus In nomine Genitoris, Geniti, & procedentis ab utroque?

Negar D. Thomas.

D. Thomas hinc putat non valere; cui plerique Doctores consentiunt. Ratio eius est, Quia in forma Baptismi debent poni ea nomina, quibus vsitatus solent personæ diuinæ exprimi: nam sicuti materia eius est vsitatissima, sic etiam forma esse debet.

Scotus.

Scotus aliam rationem addit; Quia etsi Pater & Genitor in diuinis pro eodem accipiantur; tamen non habent eandem significationem formalem: Pater enim formaliter significat rationem personæ, scilicet paternitatem, qua persona Patris in diuinis constituitur: Genitor autem formaliter significat actum notionalem, scilicet generationem. Atqui Christus ea nomina præscripsit, quæ significant ipsas proprietates constitutiuas personarum, vt colligitur Matth. 28.

Affirmans opinio est verior.

Verum Caietanus hinc & Victoria qu. 14. de Baptismo, putant omnino hæc formã Baptismum perfici. Quæ sententia speculatiuè omnino videtur vera. Primò, Quia ex accommodatione vsus idem valent istæ formæ. Tam verè enim confitemur, laudamus & inuocamus Trinitatem Nomine genitoris, geniti, & procedentis ab utroque, quàm Nomine Patris & Filij &c. vt patet ex Hymnis Ecclesiasticis. Secundò, Quia si quis ita baptizaret In nomine Patris, & IESV Christi, & Paraclæti, verè baptizaret: nam Clemens Romanus lib. 7. Constitutionum cap. 42. loco Spiritus sancti substituit nomen Paraclæti; quo nomine etiam Christus passim apud Ioannem significat Spiritum sanctum: hoc tamen nomen non significat proprietatè, qua constituitur Spiritus sanctus, sed solùm quemdam eius effectum. Imò ipsum nomen Spiritus sancti non significat tertiam personam, nisi ex vtentium accommodatione. Neq̃ refert, quòd ista nomina

significent aliud formaliter. Quia in formis Sacramentorum non tam spectatur significatio formalis, quàm vsitata vsurpatio. Sicut Christus formaliter significat Vñctum; tamen ex vsu solùm significat Dominum nostrum, Deum & hominem: Paraclæti autem significat Consolatorem, sed ex vsu tertiam Personam. Secus est de In nomine Iugentis, Imaginis, & Domi: talis enim baptismus non censetur ratur; quia hæc nomina ita simpliciter posita, parum vsitatè significant diuinas personas.

In nomine Iugentis, imaginis & domi.

Aduerte tamen; Si quis sub illa forma In nomine Genitoris &c. esset baptizatus, deberet rebaptizari sub conditione secundum formam Ecclesiæ: quia hæc sententia non est omnino certa.

ARTICVLVS VI.

Verum In nomine Christi possit dari Baptismus?

Sunt tres sententiæ de hac re. Prima est, Etiam nunc huiusmodi baptismum esse ratum. Ita Hugo de S. Victore lib. 2. de Sacrametis p. 6. c. 2. Magister dist. 3. Caietanus hinc. Adrianus q. 1. a. 2. quam sententiam sequuntur multi Canonistæ propter Capitulum A quodam Iudæo. de Consecratione dist. 4. vbi Nicolaus Papa respondens ad consulta Bulgarorum ait, Hi profecto si in nomine Trinitatis, vel tantum in nomine Christi, sicut in actis Apostolorum legitur, baptizati sunt, vnum quippe idemq̃ est (vt exponit S. Ambrosius) rebaptizari non debent. Idem docet Ambrosius lib. 1. de Spiritu sancto cap. 3. vbi etiam amplius insinuat, scilicet baptismum valere non solùm In nomine Christi, sed etiam In nomine solius Patris, vel Spiritus sancti. Ratio ipsius est, Quia qui benedicitur in Christo, in Patre & Spiritu sancto benedicitur; nam vnum est nomen, vna potestas. quam sententiam etiam admittit Hugo loco citato, & Beda in c. 10. Actorum. Diuus autem Bernardus, epist. 304. putat validum baptismum, quem quidam ex ignorantia contulit In nomine Dei, & veræ sanctæq̃ Crucis. Secunda sententia est: Apostolos quidem baptizasse In nomine Christi ex diuina dispensatione, vt nomen Christi redderetur illustrius: fortasse tamen nunc non valere. Tertia est aliorum. Pro qua:

22 Tres sententiæ.

Dico Primò, Baptismum, In nomine Christi collatum, non esse validum. Est ferè communis Doctorum. D. Thomæ hinc. Bonaventuræ, Scoti, Richardi, Paludani, & aliorum dist. 3. & tenet Pelagius Papa Canone Si re vera. dist. 4. de Consecratione; vbi loquens de eo, qui baptizatus est In nomine Domini, id est, In nomine Christi, vt Act. 18. dicit esse rebaptizandum In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Et Canone Multi sunt, affirmat esse contra præceptum Euangelicum baptizare In nomine Christi. Eadem dist. Zacharias Papa Canone In Synodo Anglorum. dicit non posse esse verum baptismum, si vel vna persona non nominetur. Hi tamen Pontifices non videntur ex auctoritate definiuisse, sed solùm priuatam suam sententiam explicuisse: quia Nicolaus I. Vir doctissimus id non ignorasset. Eadem sententia colligitur ex cap. 28. Matthæi, vbi Dominus disertè exprimit tres personas, præscribens formam baptismi, vt Tertullianus contra Praxeam ostendit.

23 Probatur opinio negatiua ex Canonibus.

Probatur